



JUSTITSMINISTERIET

Folketinget  
Retsudvalget  
Christiansborg  
1240 København K

Dato: 25. juni 2009  
Kontor: Lovafdelingen  
Sagsnr.: 2009-792-0943  
Dok.: LOJ41824

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 840 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 29. maj 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10  
1216 København K.

Telefon 7226 8400  
Telefax 3393 3510

[www.justitsministeriet.dk](http://www.justitsministeriet.dk)  
[jm@jm.dk](mailto:jm@jm.dk)

### **Spørgsmål nr. 840 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):**

”Vil ministeren holde Retsudvalget orienteret om, hvad henvendelsen til myndighederne i USA og Canada resulterer i og om, hvilke initiativer ministeren vil tage på området, jf. artiklen "Hver tredje pædofile for dom igen" fra Politiken den 29. maj 2009.”

#### **Svar:**

I artiklen nævnt i spørgsmålet omtales bl.a. erfaringerne fra USA og Canada om test til risikovurdering af sædelighedskriminelle.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har oplyst, at der som led i implementeringen af anbefalingerne fra slutrapporten ”Forsøgsordningen vedrørende en forstærket behandlingsindsats over for personer, der er dømt for seksualforbrydelser” fra 2004 blev nedsat en opfølgingsgruppe med repræsentation af behandlingsstederne inden for visitations- og behandlingsnetværket, Sundhedsstyrelsen, Direktoratet for Kriminalforsorgen samt Direktoratet for Kriminalforsorgens psykiatriske konsulent.

Dette forum afholder møde hvert halve år. I starten var fokus at følge udviklingen med hensyn til implementering af anbefalingerne fra slutrapporten. I de seneste år har fokus været løbende udvikling og koordinering af behandlingstiltagene over for sædelighedskriminelle, herunder pædofilidømte.

Visitations- og behandlingsnetværket holder desuden regelmæssige møder for behandlingspersonalet, hvor udvikling af behandling og behandlingstiltag drøftes og koordineres. I dette netværk deltager også psykolog Susanne Bengtson, som står bag den undersøgelse, der omtales i den artikel, der er nævnt i spørgsmålet. Der følges løbende med i, hvilke metoder og behandlingstiltag der anvendes internationalt, og der sker deltagelse i internationale konferencer på området.

Opfølgingsgruppen har netop holdt et møde, hvor blandt andet test til risikovurdering af sædelighedsdømte blev drøftet. Visitations- og behandlingsnetværket har kendskab til og erfaring med test til risikovurdering af sædelighedsdømte. Disse standardiserede undersøgelsesmetoder, som typisk består af en række på forhånd fastlagte spørgsmål, anvendes i visitations- og behandlingsnetværket i det omfang, det vurderes at være

relevant og brugbart som supplement til den kliniske vurdering af den sædelighedsdømtes farlighed og risikoen for recidiv.

Der er blandt førende forskere på området enighed om, at sådanne standardiserede undersøgelsesmetoder ikke kan stå alene for så vidt angår vurderingen af risiko for recidiv og vurdering af farlighed, men alene kan være af støttende karakter i forbindelse med den kliniske vurdering.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har endvidere oplyst, at den undersøgelse, som refereres i artiklen nævnt i spørgsmålet, omfatter en særlig og mindre undergruppe af alle sædelighedskriminelle. Gruppen udgør de sædelighedskriminelle, som i perioden 1978 til 1992 blev mentalundersøgt enten på Retspsykiatrisk afdeling, Århus Universitetshospital, eller på Retspsykiatrisk Klinik, København, og omfatter i alt 441 personer. Gruppen udgør kun 6 pct. af de personer, der i undersøgelsesperioden blev dømt for sædelighedskriminalitet. Undersøgelsens resultater er således ikke generaliserbare til alle sædelighedsdømte. Det kan desuden oplyses, at den forstærkede behandlingsindsats over for sædelighedskriminelle først blev etableret i 1997. Nogle af de ovennævnte mentalundersøgte sædelighedskriminelle har således ikke været omfattet af den forstærkede behandlingsindsats.

Som det fremgår, anvendes der allerede i dag i visitations- og behandlingsnetværket standardiserede undersøgelsesmetoder i det omfang, det vurderes at være relevant og brugbart, og man følger løbende udviklingen på området, herunder ved at inddrage erfaringer og resultater fra andre lande. Direktoratet for Kriminalforsorgen vil på baggrund af artiklen nævnt i spørgsmålet indhente yderligere oplysninger fra USA og Canada om, hvilke undersøgelsesmetoder der anvendes til risikovurdering af sædelighedskriminelle med henblik på, at disse oplysninger i givet fald kan indgå i det løbende arbejde med at styrke behandlingsindsatsen på dette område. Når oplysningerne foreligger, vil Justitsministeriet orientere Folketingets Retsudvalg herom.